

[Ole Bjørn Kraft.]

rigt og stærkt Land, med uanede Ressourcer og Muligheder i Baggrunden, naar Landets Forsvarsminister mener, at han har Raad til i den Situation, vi i Dag befinder os i, at skubbe et saadant Tilbud til Side.

Der er ingen, der kan være i Tvivl om efter den indledende Tale, jeg holdt, at det fra Konservatismens Side var et Tilbud, som var ærligt ment, og som ikke indeholdt det, som Forsvarsministeren synes at forudsætte, at vi stod stejlt og fast paa vor egen Holdning. Jeg bestræbte mig meget indgaaende — og jeg tror ogsaa, det vil fremgaa med stor Tydelighed, naar man vil læse min Tale igennem — for at tilkendegive, at efter den Afgørelse, som var blevet truffet, efter at det ikke var lykkedes os at naa til Enighed om Forsvarsopgaven, da vi sidst behandlede den, maatte vi anerkende, at Regeringen, der havde Fler-tallet og Magten, havde bestemt og maatte bestemme Retningslinien; men vi henstillede til den at drage os med ind i Overvejelserne; vi henstillede til den at søge at undersøge, om det ikke skulde være muligt at faa saadanne Forbedringer indført, at selv om vi ikke principielt kunde anerkende den Ordning, der kom ud deraf, kunde den Del af Befolkningen, som vi repræsenterer, dog føle sig tryggere og med større Tillid se Fremtiden i Møde. Thi det kan ikke være denne Regering eller denne Rigsdag ligegyldigt, at der er store Kredse af det danske Folk, der føler hver Dag som en Byrde og en Lidelse, fordi vort Forsvar er ordnet, som det er. Det er ikke ligegyldigt for dette Folks Fremtid, dets Muligheder og Styrke, om der bliver bygget Bro her, om der bliver gjort et Forsøg paa at tilvejebringe Enighed.

Det Hensyn burde og skulde Forsvarsministeren have vist os. Det er urigtigt, naar Forsvarsministeren hævder, at dette Forslag er blot en Slags Parade, som vi kommer med, fordi vi nu engang føler os forpligtede til at holde denne Sag vedlige. Jeg kan roligt sige, at de Udtalelser, jeg fremsatte ved Forsvarslovenes Behandling i Fjor, pegede paa dette, at Partiet vil bestræbe sig for i sin Agitation ude omkring i Landet at vække Forstaelse for vore Synspunkter, Anerkendelse af vor Politik, søge at vække Kravet om en bedre Forsvarsordning til Liv i Befolkningen.

Naar vi allerede nu i Aar forelægger et Forslag for Regeringen og Rigsdagen, gør vi det, fordi der siden da har fundet saadanne Begivenheder Sted, at vi maatte tro, at Regeringen ogsaa selv kunde se, at en

Forhandling var nødvendig, fordi vi maatte have den Opfattelse, at naar vi begrundede det, som vi har gjort her, maatte Regeringen sige: Ja, hvilke Beslutninger vi end tog i Fjor, er det rimeligt at søge en Overvejelse tilvejebragt.

Det har da heller ikke været den højtærede Forsvarsminister muligt med et eneste Ord at tilbagevise, hvad jeg redegjorde for i min Forelæggelsestale, at saaledes ser man paa Sagen i alle andre Lande. I Norge gennemførte man i Fjor, efter store Vanskeligheder, en ny Bevilling paa 21 Mill. Kr., som den norske Arbejderregering oprindeligt var meget imod, og som vakte stor Uro i det norske Arbejderparti. I Norge har den socialdemokratiske Statsminister nu under Tryk af de Begivenheder, som dog vel ikke er ligegyldige, og som vi alle maatte kunne se for os — Forsvarsministeren talte, som om der intet var sket i Verden i Løbet af de 8—9 Maaneder, som han selv talte om; jeg tror, at der er sket meget store og skæbnesvangre Ting, maaske ikke mindst skæbnesvangre for det Land, som vi tilhører —, i Norge, hvis Stilling man dog har Lov at sige er mindre udsat end vor, sammenkaldte den socialdemokratiske Statsminister Partierne til en fortrolig Forhandling om en efter norske Forhold ganske overordentlig stor Udvidelse af det norske Forsvar.

I Sverige vedtog man, skønt Grundlaget for den svenske Forsvarsordning er gennemført af Partierne uden for Socialdemokratiet, paa socialdemokratisk Initiativ store ekstraordinære Bevillinger, fordi de Erfaringer, man har gjort i Europa og uden for Europa, f. Eks. med Hensyn til Luftkrigen, nødvendiggør, at man ser paa denne Sag paa en helt anden Maade, end man har gjort det hidtil. Det samme kan siges om Finland.

Men vi? Vi ligger jo saa velbeskyttet, vi er jo saa omgivet af lyse Fremtidsmuligheder, at vi ikke behøver at tage noget som helst Hensyn til, hvad der sker ude omkring!

Mit Parti har nu gjort, hvad vi kunde gøre, og jeg finder ingen Anledning til at diskutere Sagen nøjere. Den højtærede Forsvarsminister har heller ikke fremsat ret mange Betragtninger, som der er Grund til at gaa nærmere ind paa. Jeg vil blot sige til ham med Hensyn til de Betragtninger, han fremsatte angaaende Norden, at jeg talte ikke her om en nordisk Forsvarsalliance eller om den Stilling, man kunde tage dertil. Jeg talte om Udtalelser fra Svenske og fra Norske af alle Partier —